

**Stanowisko Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)
do projektu ustawy o systemach sztucznej inteligencji (UC71)**

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji pozytywnie odnotowała niektóre zmiany wprowadzone w projekcie ustawy z dnia 10 lutego 2025 o systemach sztucznej inteligencji (dalej "ustawa SI").

PIIT podtrzymuje postulat dobrej regulacji, która będzie wspierać rozwój branży sztucznej inteligencji oraz chronić interesy użytkowników. Unijne rozporządzenie o sztucznej inteligencji wyznacza wystarczające, choć zdaniem niektórych ekspertów nadmierne i zagrażające innowacyjności, ramy.

W opinii PIIT oznacza to przede wszystkim stworzenie niezależnego organu, który będzie dysponował wystarczającymi kompetencjami merytorycznymi w odniesieniu do technologii sztucznej inteligencji oraz jej zastosowań.

Ponadto, działania kontrolne powinny koncentrować się na systemach wysokiego ryzyka oraz systemach zakazanych. W pozostałym zakresie uwzględnienie oceny naruszeń praw użytkowników oraz ew. naruszeń przepisów AI z tym związanych powinna być dokonywana przez istniejące organy właściwe dla regulacji i/lub ochrony interesów użytkowników, jak np. UKE. W szczególności dotyczy to, na razie zaskakująco krótkiej, listy organów notyfikowanych przez polski rząd na podstawie art. 77 rozporządzenia U 2024/1689. Sprawność i niezależność takiego organu nie jest pochodną rodzajowej listy przedstawicieli innych, niezależnych od niego instytucji wchodzących w jego skład, szczególnie że kryteria tej listy nie są znane. Wynika ona z prostych, przejrzystych procesów i kryteriów podejmowania decyzji oraz merytorycznych kompetencji realizujących je przedstawicieli organu.

Koncepcja, aby KRIBSI posiadała skład mieszany, złożony częściowo z pełnoetatowych i wynagradzanych członków a częściowo z członków oddelegowanych przez inne organy i nie pobierających osobnego wynagrodzenia za pracę w Komisji nie wydaje się funkcjonalna. Trudno wyobrazić sobie niezależność działania członków "dochodzących" od swoich resortów macierzystych. Trudno też oczekiwać od nich zaangażowania niezbędnego choćby do nadążania za rozwojem technologii i trendów sztucznej inteligencji a co dopiero pracy niezbędnej do rozstrzygnięcia precedensowych problemów i wyzwań w tym obszarze. W praktyce pełnić będą oni, względem Przewodniczącego i jego zastępców, w najlepszym razie rolę doradczo-konsultacyjną. Równocześnie dochodzić będzie do rozmycia odpowiedzialności oraz mniejsza może okazać się transparentność pracy Komisji.

PIIT sugeruje rozważenie powołania zawodowego organu, t.j. złożonego z pracowników Komisji Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji (dalej KRiBSI), z zachowaniem przez organy ew. wskazane w ustawie prawa do wskazania kandydata. Zapewni to różnorodność kompetencji, a jednocześnie pozwala na unikanie potencjalnego konfliktu interesów. Oprócz osób zaproponowanych przez organy administracji rządowej, do KRiBSI powinny być powołane osoby wskazane przez organizacje przedsiębiorców i świat nauki i organizacje pozarządowe

W ocenie PIIT po przyjęciu ustawy w proponowanym kształcie w ustroju organizacyjnym państwa nie pojawi się organ umożliwiający szeroki dialog społeczny oraz zrównoważony rozwój AI w Polsce.

Tej roli nie spełni Społeczna Rada do spraw Sztucznej Inteligencji. Ustawa stanowi ważne narzędzie realizacji Strategii Cyfryzacji Polski, należy zatem w opinii rozstrzygnąć o stosownym umiejscowieniu tego organu (przy ministrze cyfryzacji czy przy przewodniczącym Komisji), zwiększeniu tego reprezentatywności, oraz zakresie kompetencji zapewniającym realny wpływ na realizację polityki regulacyjnej sprzyjającej innowacjom AI.

Niejasny będzie też charakter Społecznej Rady i jej stanowisk. Zwracamy uwagę, że do dziś nie została powołana analogiczna Rada przewidziana ustawą o ochronie danych osobowych. PUODO (bez względu na to, kto pełni aktualnie funkcję Prezesa), zdaje się upatrywać w stanowiskach “swojej” Rady ryzyka ograniczenia jego niezależności i utrudnienia swobody podejmowania decyzji i działań. Można się spodziewać, że KRIBSI będzie napotykać na te same trudności względem “swojej” Społecznej Rady.

PIIT z zadowoleniem odnotował utrzymanie instytucji “opinii indywidualnych”, z jednoczesnym dostosowaniem jej do wymogów unijnego prawa.

Z zaniepokojeniem odnotowujemy utrzymywanie podejścia polegającego na kreowaniu w tej (oraz innych ustawach wdrażających do polskiego prawa przepisy prawa Unii) odrębnych procedur, ze szczególnymi terminami, środkami odwoławczymi, itp. zamiast dążenia do utrzymania spójnego postępowania administracyjnego w ramach państwa. Wielość rozwiązań w tym obszarze nie tylko jest obciążeniem dla administracji i osób prywatnych, ale przyczynia się do braku pewności prawa. Zwłaszcza, gdy AI stanie się technologią powszechnie wykorzystywaną w najróżniejszych dziedzinach generując wątpliwości co do wyboru właściwej ścieżki postępowania. Jak wielokrotnie postulowaliśmy wcześniej, punktem wyjścia dla właściwego ukształtowania tej sfery w ustawie powinny być zapisy KPA.

Uwagi szczegółowe

LP.	Jedn. Red.	Uwaga lub propozycja zmiany	Uzasadnienie
1	tytuł	Zmiana tytułu ustawy na ustawa o nadzorze nad rynkiem sztucznej inteligencji	Jedynie art. 9 ust. 3 zawiera wzmiankę o wsparciu rozwoju SI, a Rada nie będzie wyposażona w narzędzia na takie wsparcie pozwalające. Przepisy projektu określają jedynie nadzór nad rynkiem
2	art. 2 ust. 1	Propozycja - "Ustawę stosuje się do podmiotów publicznych i prywatnych"	Motyw 13 rozporządzenia UE potwierdza określony w art. 2 rozp. 2024/1689 krąg nadzorowanych systemów i podmiotów. Wzmianka w art. 38 ust. 3 pkt. 2 sprawia wrażenie poddania organów władzy publicznej w Polsce - dostawców i użytkowników systemów SI - wyłącznie przepisom ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli. Praktycznym skutkiem zapisu może być niemożność wyegzekwowania od nich przepisów określonych w rozp. 2024/1689
3	Art. 3	Jeżeli proponent podtrzymuje powtórzenie w treści krajowej ustawy definicji stosowanych bezpośrednio, to sugerujemy wykreślenie przynajmniej ust. 13 art. 3	Termin "organ właściwy" jest w prawodawstwie unijnym standardowo stosowanym termin, który pozwala na uwzględnienie różnorodności systemów prawa państw członkowskich i unikanie nazw rodzajowych typu "sąd", "organ kontroli", "komisja nadzoru" itp. Umożliwia to zarówno wdrożenie, jak i stosowanie, przepisów unijnego prawa zgodnie z krajowym ustrojem.
4	Art. 4	Sugerujemy ograniczenie wyłączenia spod rygorów ustawy (obecnie całość zadań ustawowych wymienionych w przepisie służb) do zakresu przedmiotowego wyznaczonego przez przepisy, bezpośrednio stosowane, rozporządzenia 2024/1689	Nie można spod rygorów rozporządzenia 2024/1689 wyłączyć tych obszarów działania służb, które pozostają poza zakresem wyłączeń zdefiniowanych w rozporządzeniu 2024/1689, a mają np. związek z bezpieczeństwem wewnętrznym (ściganiem przestępczości pospolitej). Obecne brzmienie projektowanego przepisu narusza prawo Unii.
5	Art. 5 ust. 3	Sugerujemy skreślenie ust. 3 art. 5 lub zastąpienie go przepisem ogólnym przypominającym o współpracy w ramach administracji rządowej lub nawet publicznej.	Komisja jest uprawniona do kontroli i egzekwowanie przepisów rozp. 2024/1689 wobec wszystkich osób, chyba że przepisy rozp. stanowią inaczej. Ma możliwość kontroli systemów, a nakaz współpracy z innymi organami administracji w szerszym zakresie wynika z ogólnych przepisów.
6	art.6 ust.2	Skład Komisji	Stały skład Komisji budzi wątpliwości co do zasadności udziału np. Rzecznika Praw Dziecka przy jednoczesnym wykreśleniu RPO. Brak też zasadności udziału w Komisji Prezesa Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych - jaki bowiem procent systemów będzie dotyczył tej dziedziny. Zob. Także uwagi ogólne.
7	Art. 6 ust. 2	W skład Komisji powinni wchodzić przedstawiciele nauki oraz organizacji pozarządowych.	Ponieważ Komisja Rozwoju i Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji będzie nadzorować różne obszary zastosowania sztucznej inteligencji, to w jej skład, poza

			przedstawicieli różnych instytucji państwowych, powinni wchodzić również przedstawiciele środowisk naukowych oraz organizacji zrzeszających przedsiębiorców. Poszerzenie składu Komisji pozwoli na uwzględnienie głosu nauki i przedsiębiorców co jest niezbędne, jeśli Komisja faktycznie ma być Komisją Rozwoju Sztucznej Inteligencji, a nie tylko Komisją Bezpieczeństwa Sztucznej Inteligencji. Poszerzenie składu da Komisji dostęp do niezbędnej wiedzy eksperckiej. Takie rozwiązanie zapewni kompleksowe i zrównoważone podejście do zarządzania sztuczną inteligencją.
8	art.6 ust.3 pkt 2)	3. Przewodniczący Komisji może zaprosić do udziału w posiedzeniu Komisji wyłącznie z głosem doradczym: (...) 2) osoby posiadające wiedzę specjalistyczną biegłego w zakresie spraw będących przedmiotem posiedzenia.	Zapis nie daje gwarancji procesowych stronie postępowania przed Komisją. Pojęcie "osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną" - a nie zawiera ustawa- Prawo przedsiębiorców, ani też KPA - (jeśli ma do art. 43 zastosowanie?). KPA posługuje się pojęciem "wiadomości specjalnych" i mówi o biegłym - co do osoby którego przyznane są gwarancje procesowe - jak prawo do żądania wyłączenia takiej osoby z postępowania. Przy takim zapisie takich praw brak a muszą być one zagwarantowane choćby ze względu na konflikt interesów.
9	art. 7 ust.9	W posiedzeniu, które dotyczy spraw, w których stroną jest organ, którego przedstawicielem jest członek Komisji, stosuje się przepisy art. 24 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572). O wyłączeniu członka Komisji z udziału w posiedzeniu postanawia Przewodniczący Komisji na wniosek Zastępcy Przewodniczącego, członka Komisji albo z urzędu.	Zapis jest niejasny - o jakie sytuacje chodzi? Czy chodzi o sprawy, które prowadzi inny organ wobec przedsiębiorcy czy w których organ jest podmiotem, wobec którego toczy się postępowanie?
10	Art. 12	Wymaga doprecyzowania i zmiany odwołania do ust. 9 zamiast 8.	W ust. 10 zamieszczono nieprawidłowe odwołanie do ust. 8, gdy tymczasem terminy, do których ust. 10 się odnosi określa ust. 9 komentowanego artykułu. Dodatkowo nie jest jasne, kiedy zachodzi skutek upływu terminu, o którym mowa w ust. 10 komentowanego przepisu, skoro w ust. 9 mowa o dwóch terminach tj. 30 i 60 dniowym. Nie wiadomo również, czy dla skuteczności przedłużenia terminu wymagane jest, aby Komisja poinformowała o tym wnioskodawcę przed pierwotnego terminu, czy nie. Wątpliwości te stają się szczególnie istotne, jeśli Komisja nie poinformuje o przedłużeniu terminu wydania opinii indywidualnej przed upływem pierwotnego (30 dniowego) terminu. Wówczas wnioskodawca nie będzie wiedział, czy

			zaszedł już skutek, o którym mowa w art. 12 ust. 10, czy nie, najdłużej do upływu 60 dni od daty uiszczenia opłaty (w razie milczenia Komisji). Powyższe wątpliwości usunęłyby taka zmiana ust. 9, aby wynikało z niego, że skuteczne przedłużenie terminu wymaga doręczenia wnioskodawcy zawiadomienia o przedłużeniu terminu przed jego upływem.
11	art. 11 ust.1	Komisja może wydawać opinie indywidualne i wyjaśnienia mające istotne znaczenie dla stosowania przepisów w sprawach objętych zakresem działania Komisji.	Co do opinii indywidualnych przewidziane są kolejne szczegółowe przepisy art. 11 i 12 - co do wniosku, formy itd. Natomiast co do "wyjaśnień" nie ma żadnych zapisów precyzujących czy odróżniających je od opinii indywidualnych, w tym, czy wyjaśnienia dotyczą spraw indywidualnych, czy stosuje się do nich odpowiednio przepisy o opiniach, np. w zakresie formy i zawartości wniosku, opłaty itd., czym różnią się wyjaśnienia od opinii indywidualnych?
12	art.11 ust.2	W opiniach indywidualnych i wyjaśnieniach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się zalecenia i opinie merytoryczne Europejskiej Rady do spraw Sztucznej Inteligencji, o których mowa w art. 66 lit. e rozporządzenia 1689/2024/1689 oraz wytyczne Komisji Europejskiej, o których mowa w art. 96 tego rozporządzenia	opinie nie mogą nie uwzględniać także wytycznych wydawanych na podstawie rozporządzenia.
13	art..12 ust.1	zła numeracja rozporządzenia: 1689/2024/1689	błędna numeracja
14	art.12 ust.10	10. Niewydanie opinii indywidualnej w terminie, o którym mowa w ust. 8 , 9 uznaje się za potwierdzenie stanowiska podmiotu, które przedstawił we wniosku o opinię indywidualną.	błędna numeracja odwołania
15	art.16 ust.1	Przewodniczącego Komisji powołuje i odwołuje Sejm Rzeczypospolitej Polskiej za zgodą Senatu Rzeczypospolitej Polskiej na pięcioletnią kadencję spośród kandydatów wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru.	rekomendowane jest przywrócenie wykreślonego zapisu o otwartym i konkurencyjnym naborze. Jeśli mają być w ten sposób wybierani Zastępcy - co jest rekomendowane, także Przewodniczący powinien być osobą apolityczną, kompetentną wybraną w otwartym konkursie.
16	art.16 ust. 1 pkt 4)	4) wyróżnia się wiedzą i posiada znaczący dorobek w zakresie sztucznej inteligencji jak również doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie działalności naukowej lub pracy w podmiotach na rzecz	praca w podmiotach sugeruje zatrudnienie na umowie o pracę natomiast można świadczyć usługi/działalność na rzecz podmiotów z sektora cyfryzacji nie będąc w nich pracownikiem - rekomendacja zmiany sformułowania.

		podmiotów wykonujących działalność w obszarach cyfryzacji;	
17	art. 18 ust.6	Nabór na stanowisko Zastępcy Przewodniczącego Komisji przeprowadza zespół powołany przez Przewodniczącego Komisji, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie w zakresie sztucznej inteligencji lub prawa jak również doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie działalności naukowej lub pracy w podmiotach wykonujących działalność w obszarze cyfryzacji dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.	Przepis nie precyzuje spośród kogo wybierany jest zespół? Spośród pracowników Komisji? W jakim trybie są wybierane te osoby - kto weryfikuje ich kompetencje do tego zadania?
18	art. 22 ust.5	Rekomendowane usunięcie całego ust.5. A jeśli, mimo wszystko ma pozostać z zaznaczoną poniżej zmianą odnoszącą się do sądów/sędziów Dane osobowe, o których mowa art. 23 i art. 24 ustawy, oraz pozostałe informacje, przetwarzane przez Komisję i Biuro Komisji w ramach realizowanych zadań mogą być udostępniane na wniosek: 1) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Policji; 3) Agencji Wywiadu; 4) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 5) Służbie Wywiadu Wojskowego; 6) Straży Granicznej; 7) Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej; 8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 9) prokuratorom; 10) sędziom sądów powszechnych sądom powszechnym - z uwzględnieniem przepisów o ochronie danych osobowych, w celu realizacji przez te organy lub podmioty ich zadań ustawowych.	Wymienione organy na podstawie odrębnych ustaw i tak mają podstawy do żądania wydania danych osobowych o których mowa w art. 23 i 24 ustawy, bez konieczności powtarzania tego uprawnienia w przedmiotowej ustawie. Jeśli mimo wszystko projektodawca uznaje za zasadne powtarzanie tego uprawnienia, to w pkt. 10 zwrot „sędziom sądów powszechnych”, należy zastąpić zwrotem „sądom powszechnym” (sędzia nie jest organem, tylko sąd).
19	Art. 22 ust. 5	Wprowadzenie wymogu uprzedniej zgody sądu albo prokuratora dla żądania danych.	Konieczne jest wprowadzenie bardziej rygorystycznych zabezpieczeń dotyczących ujawniania informacji podmiotom takim jak Policja poprzez wymóg uzyskania uprzedniej zgody sądu lub prokuratora. Alternatywnie, ramy prawne mogłyby zostać dostosowane do

			standardów poufności określonych w Prawie Komunikacji Elektronicznej, aby zapewnić kompleksową ochronę informacji wrażliwych. Dane związane z SI często składają się z wysoce wyspecjalizowanych, wartościowych informacji biznesowych i rynkowych, a także krytycznych szczegółów operacyjnych podmiotów zaangażowanych w rozwój i wdrażanie SI. Biorąc pod uwagę potencjalne konsekwencje nieuprawnionego ujawnienia, konieczne jest ustanowienie mechanizmów prawnych, które zapobiegną nieuzasadnionemu udostępnianiu takich informacji. Bez odpowiedniego nadzoru istnieje ryzyko, że poufne dane związane ze sztuczną inteligencją mogą być dostępne bez rzeczywistej potrzeby, co prowadzi do niezamierzonego ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, zastrzeżonych algorytmów lub strategicznych decyzji biznesowych. Wdrożenie kontroli sądowej lub prokuratorskiej stanowiłoby istotne zabezpieczenie przed potencjalnymi nadużyciami i wzmocniłoby zaufanie do ram regulacyjnych, zapewniając, że dostęp do wrażliwych informacji SI jest przyznawany tylko wtedy, gdy istnieje wyraźna i uzasadniona potrzeba.
	art. 26 ust.3	3. Do udziału w posiedzeniu Rady mogą być zapraszane, przez Komisję oraz Przewodniczącego Rady, inne osoby, o ile jest to uzasadnione zadaniami Rady. Przepis ust. 4, 5 i 6 stosuje się odpowiednio.	Jeśli w posiedzeniach Rady mają uczestniczyć jeszcze inne osoby (choć nie jest wskazane w jakim charakterze i jakie powinny spełniać kryteria - wskazane byłoby choć odniesienie do zapisów mówiących o osobach posiadających wiadomości specjalne (biegli) w danej dziedzinie, to powinny być wobec nich zagwarantowane: prawo żądania wyłączenia takiej osoby z udziału w posiedzeniu Rady - ze względu na konflikt interesów; osoba taka nie powinna być np. zatrudniona w podmiotach konkurencyjnych wobec podmiotu, którego sprawy dotyczy posiedzenie - wydaje się bowiem, że w nowej propozycji przepisów Rada jest de facto ciałem doradczym w indywidualnych sprawach rozstrzyganych przez Komisję - co także budzi wątpliwości, czy powinno tak być.
20	art. 26 ust. 4 w zw. z art. 22 ust.3	Członek Rady jest obowiązany do zachowania w tajemnicy informacji, do których uzyskał dostęp w związku z wykonywaniem funkcji członka Rady. Komisja może zwolnić z obowiązku zachowania tajemnicy w zakresie przez nią określonym, o ile zachowanie tajemnicy prowadziłoby do poważnej szkody dla państwa lub też życia, zdrowia i ochrony praw podstawowych osób fizycznych. Sposób zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy	Prawo zwolnienia z obowiązku zachowania tajemnicy nie jest przewidziane w stosunku do członków Komisji - wydaje się, że w odniesieniu do członków Rady przepisy powinny być analogiczne - w szczególności, skoro przedmiotem obrad Rady mogą być zgodnie z art. 27 ust.1 pkt 2) sprawy indywidualne.

		określa regulamin Rady, o którym mowa w ust. 7.	
21	art. 27 ust.1 pkt 2	2) przyjmowanie oraz przekazywanie Przewodniczącemu Komisji wniosków w sprawie wszczęcia postępowania o naruszenie przepisów rozporządzenia 2024/1689 i ustawy, o których mowa w rozdziale 4;	Nie jest jasne o wnioski w jakim znaczeniu chodzi - wniosek w znaczeniu formalnego wystąpienia do organu czy wnioski w znaczeniu opinie. Czy przepis ten oznacza, że Rada ma opiniować indywidualne przypadki - czy wszcząć czy nie wszcząć postępowania o naruszenie przepisów? Jeśli tak to w stosunku do członków Rady biorących udział w podejmowaniu danej uchwały muszą zostać zachowane wszelkie zabezpieczenia procesowe dla podmiotu, wobec którego takie postępowanie jest rozważane - aby byli bezstronni - wyłączenie ze sprawy, zachowanie poufności bez wyłączenia tego obowiązku. Natomiast co do zasady należy rozważyć, czy Rada powinna w ogóle wypowiadać się w sprawach indywidualnych – nie wydaje się to zasadne i może powodować praktyczne problemy związane m.in. z koniecznością przeciwdziałania konfliktom interesów, czy ujawnieniu tajemnicy przedsiębiorstwa.
22	art. 27 ust.2	2. Rada wyraża opinię lub stanowisko, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w terminie określonym przez Komisję. Opinie i stanowiska Rady nie są wiążące dla Komisji.	w ust.2 nie ma mowy o "wnioskach" z ust. 1 pkt 2 - w jakim terminie są przyjmowane, czy są wiążące dla Komisji?
23	art. 27 ust.4	Stanowiska i opinie Rady, po usunięciu danych i informacji i danych również danych zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa , są publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji.	analogiczne jak w art. 14
24	art. 28 ust.5	5. Organami Biura Komisji są: 1) Komisja, która jest właściwa w sprawach nadzoru nad rynkiem systemów sztucznej inteligencji; 2) Przewodniczący Komisji, który kieruje działalnością Biura Komisji i reprezentuje Biuro Komisji na zewnątrz.	Rekomendowane wykreślenia. Biuro Komisji jest "instytucją" pomocniczą Komisji, przy pomocy której Komisja wykonuje swoje zadania, ale nie jest nadrzędne w stosunku do Komisji więc Komisja nie może być organem Biura.
25	art. 39 ust. 3	3. Kontrola lub poszczególne czynności kontrolne przeprowadzane w sposób zdalny, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, (?) prowadzi się z wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość, w	brak części tekstu

		tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).	
26	art.39 ust. 4 pkt 2)	4. Gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, w szczególności sposób działania lub konstrukcja systemu sztucznej inteligencji, jak również ze względu na podejrzenie wystąpienia, lub też znaczące prawdopodobieństwo wystąpienia w przyszłości szkody dla życia, zdrowia, bezpieczeństwa lub praw podstawowych osób fizycznych wynikające z wprowadzenia do obrotu, oddania do użytku lub stosowania systemu, którego dotyczy kontrola, Komisja może wydać postanowienie o: 1) przeprowadzeniu części lub całości czynności kontrolnych w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu prowadzenia przez niego działalności będącego bezpośrednio powiązanego z zakresem przedmiotowym kontroli; 2) przeprowadzeniu kontroli bez zachowania terminu, o którym mowa w ust. 2.	O ile konstrukcja systemu może uzasadniać przeprowadzenie kontroli na miejscu, to jednak nie uzasadnia to niedochowania terminu.
27	art. 40 ust.2	2. Jeżeli przeprowadzenie określonych czynności kontrolnych wymaga wiedzy specjalistycznej, Komisja może upoważnić do udziału w nich biegłego osobę, która posiada takie kompetencje.	Rekomendowana zmiana siatki pojęciowej. Kim jest "osoba posiadająca wiedzę specjalistyczną" - takiego pojęcia nie zawiera ustawa- Prawo przedsiębiorców, ani też KPA - (jeśli ma do art. 43 zastosowanie?). KPA posługuje się pojęciem "wiadomości specjalnych" i mówi o biegłym - co do osoby którego przyznane są stronie gwarancje procesowe - jak prawo do żądania wyłączenia takiej osoby z postępowania. Przy takim zapisie takich praw brak a muszą być one zagwarantowane choćby ze względu na konflikt interesów. nie może być to osoba, która jest np. zatrudniona u konkurencji kontrolowanego podmiotu.
28	art. 42 ust. 1 pkt 7)	7) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli, jednak nie szerszym niż określono w art. 23 ust.3 ustawy	Zakres danych musi być ten sam jak dla Komisji.
29	art. 42 ust.2	2. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona jest obowiązana udzielać kontrolującemu wszelkich	Co oznacza, że Kontrolowany ma zapewnić kontrolującemu "czas, warunki i środki" do sprawnego przeprowadzenia kontroli - w przypadku kontroli

		<p>potrzebnych informacji oraz zapewnić mu i osobom upoważnionym do kontroli czas, warunki i środki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a także potwierdzić zgodność z oryginałem wszelkich kopii, wyciągów z dokumentów oraz zestawień, analiz, obliczeń lub innych dokumentów lub informacji sporządzonych na żądanie kontrolującego, oraz zapewnić mu:</p>	<p>zdalnej? Zapis wymaga doprecyzowania/przeformułowania. Czy kontrolowany ma zapewnić np. komputer, łącze internetowe kontrolującemu? - czy raczej powinien zapewnić te środki po swojej stronie?</p>
30	art. 44 ust.1	<p>Art. 44. 1. Jeżeli w toku kontroli kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona oświadczy, że ujawnione w toku kontroli pisma i dokumenty lub ich odpisy i wyciągi, akta, korespondencja przesyłanej pocztą elektroniczną, informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, inne urzędnia zawierające dane informatyczne lub systemy informatyczne, w tym chmura obliczeniowa :</p> <p>1) zawierają komunikację między kontrolowanym a adwokatem, radcą prawnym, prawnikiem z Unii Europejskiej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2020 r. poz. 823) lub osobą, o której mowa w art. 2a tej ustawy, wytworzoną w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Komisję, w toku którego jest przeprowadzana kontrola, lub</p> <p>2) zostały sporządzone wyłącznie w celu realizacji prawa kontrolowanego do uzyskania ochrony prawnej od osób, o których mowa w pkt 1, w związku z przedmiotem postępowania prowadzonego przez Komisję, w toku którego jest przeprowadzana</p>	<p>Jeśli w art. 42 ust.1 rozróżnia się wiele rodzajów form i nośników informacji, uprawnienie z art. 44 ust.1 powinno dotyczyć wszystkich tych form a nie tylko dwóch: pism i dokumentów. Informacje objęte tajemnicą adwokacką/radcowską mogą być także zawarte w systemach czy poczcie elektronicznej bądź w zasobach chmury obliczeniowej. Przepis powinien odwoływać raczej do art. 43 a nie 42 ust.2</p>

		kontrola - art. 42 –3ust. 2 ustawy nie stosuje się.	
31	art. 46 ust.1	Art. 46. 1. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych kontrolowany kontrolujący sporządza projekt protokołu.	Czy Protokół ma być z każdej czynności kontrolnej osobno, a z całej kontroli? Protokół sporządza kontrolujący?
32	art. 46 ust.4	4. W terminie 7 dni od dnia doręczenia projektu protokołu kontroli kontrolowany składa ma prawo złożyć pisemne zastrzeżenia do jego treści.	Jeśli nie ma zastrzeżeń to nie powinno być to obowiązkiem, ale uprawnieniem.
33	Art. 46 ust. 4	Termin na złożenie zastrzeżeń do projektu protokołu kontroli powinien wynosić co najmniej 14 dni.	Termin na wniesienie zastrzeżeń do raportu z kontroli powinien zostać wydłużony do co najmniej 14 dni. Treść raportu może być obszerna i szczegółowa, biorąc pod uwagę zakres kontroli oraz ilość analizowanych danych, materiałów, informacji i dokumentów. Termin 7 dni może być niewystarczający na dokładną analizę i przygotowanie merytorycznych zastrzeżeń, zwłaszcza w przypadku skomplikowanych spraw.
34	art. 47	zalecenia pokontrolne W ust. 2, lista elementów, które powinny zawierać zalecenia pokontrolne, powinna być uzupełniona o określenie stwierdzonych nieprawidłowości. W ust. 3, który pozwala na określenie krótszego niż 30 dni na usunięcie nieprawidłowości i powiadomienie Komisji, należy usunąć przesłankę „gdy naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości”	W ust. 1-4 brak jest spójności. W jednych postanowieniach pisze się o Komisji a w innych o samym Przewodniczącym jako określającym coś, wydającym zalecenia pokontrolne - nie wiadomo więc, czy to kompetencja całej Komisji czy Przewodniczącego. Przewodniczący/Komisja powinien być zobowiązany do precyzyjnego określenia zakresu naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689 lub decyzji wydanej przez Komisję, stwierdzonego w wyniku kontroli (nieprawidłowości). Powinno to być obowiązkowym elementem zaleceń pokontrolnych. Tylko wówczas kontrolowany będzie mógł podjąć działania zmierzające do usunięcia nieprawidłowości. Pojęcie „naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości” jest bardzo szerokie i obejmuje również sytuacje, w których doszło do naruszenia takiego samego obowiązku rozporządzenia 2024/1689, ale dotyczącego innego systemu lub jego zastosowania.
35	art. 48	Wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy. 2. W przypadku stwierdzenia, że naruszenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy lub może dotyczyć systemów i modeli, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, Komisja	Ust. 2 określa przypadki, w których Komisja jest zobowiązana do wszczęcia postępowania. O ile w przypadku naruszeń rozporządzenia zostało to zawężone do systemów i modeli, o których mowa w art. 5 ust. 6 rozporządzenia 2024/1689, to w przypadku naruszenia ustawy nie zostało to w żaden sposób ograniczone. W związku z tym zachodzi sprzeczność z ust. 1, zgodnie z którym Komisja ma w tym zakresie uznanie.

		<p>wszczyna postępowanie, o której mowa w rozdziale 4 ustawy, z urzędu.</p> <p>Ewentualnie należy precyzyjnie określić konkretne przepisy ustawy, których naruszenie powoduje obowiązek wszczęcia przez Komisję postępowania naruszeniowego</p>	
36	art. 49	<p>W obecnym brzmieniu Komisja może wszcząć postępowanie praktycznie w każdej chwili. Zakres uprawnień Komisji powinien ograniczać się do poważnych przypadków - czyli naruszeń przepisów kluczowych wymienionych w Art. 99 Rozporządzenia. Wszczywanie postępowań w sprawach mniejszej wagi prowadzić będzie do paraliżu działalności przedsiębiorców i zaburzenia proporcjonalności środków nadzoru do wagi obowiązków przedsiębiorców. Po drugie, wszczęcie postępowania powinno nastąpić dopiero wówczas, gdy istnieją ku temu rzeczywiste przesłanki. Postanowienie o wszczęciu powinno tym samym mieć uzasadnienie ze wskazaniem podstaw faktycznych wszczęcia postępowania.</p> <p>W ust. 2 należy wykreślić obowiązek wszczęcia postępowania na wniosek Rady</p>	Rada nie powinna zajmować się sprawami indywidualnymi.
37	art. 50 ust. 2	<p>Elementy skargi</p> <p>2. Skarga, o której mowa w ust. 1, zawiera:</p> <p>1) nazwę określenie systemu, którego dotyczy skarga i, jeśli jest to możliwe do ustalenia, adres siedziby, adres doręczeń elektronicznych podmiotu, którego dotyczy skarga;</p>	Kluczowe nie jest wskazanie nazwy systemu (który może jej nie posiadać lub skarżący może jej nie znać), lecz określenie, jakiego systemu skarga dotyczy.
38	art. 50 ust. 6	<p>Skarżący powinien otrzymywać informacje o sposobie rozpatrzenia skargi. Tymczasem zgodnie z proponowaną procedurą ma on otrzymywać jedynie informację o wszczęciu i zakończeniu</p>	Nie każda skarga będzie prowadzić do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia. Należy założyć, iż część skarg będzie niezasadna i skarżący powinien otrzymać taką informację, choćby w celu uniknięcia kolejnej skargi tego rodzaju w przyszłości.

		postępowania w sprawie naruszenia.	
39	art.52 ust.2	2. Okresu prowadzenia postępowania dowodowego nie wlicza się do terminu, o których mowa w art. 51 ust. 3.	Rekomendowane wykreślenie zapisu. Na czym innym w praktyce polega postępowanie jak nie na postępowaniu dowodowym.
40			
41	art. 53 ust.1	<p>Art. 53. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że działalność strony narusza przepisy rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy, a waga i okoliczności stwierdzonego naruszenia nie przemawiają za zastosowaniem bardziej dolegliwych środków, Przewodniczący Komisji w toku postępowania może wydać stronie, w drodze postanowienia, ostrzeżenie.</p> <p>2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, Przewodniczący Komisji wskazuje działania umożliwiające przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w tym w szczególności w zakresie:</p> <p>1) zablokowania lub uniemożliwienia uzyskania dostępu przez użytkowników do systemu lub też jego elementów będących przedmiotem rekomendacji;</p> <p>2) działań naprawczych na rzecz doprowadzenia systemu do stanu lub sposobu działania zgodnego z przepisami rozporządzenia 1689/2024 lub ustawy;</p> <p>3) spełnienia obowiązku informacyjnego wobec użytkowników końcowych, kontrahentów, pracowników lub innych osób stosujących system, lub na które system oddziałuje lub oddziaływał lub może oddziaływać.</p> <p>3. Strona w terminie określonym przez Komisję, nie krótszym niż 14 30 dni od dnia otrzymania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Komisji informację z jego wykonania.</p>	Ostrzeżenie wydane przez Przewodniczącego ma zbyt daleko idące skutki - może de facto prowadzić do nakazania zaprzestania działalności (działania systemu) a nie służy od niego środek odwoławczy a mowa tu jest tylko o "uzasadnionym podejrzeniu". Jest to zbyt daleko idące uprawnienie. Komisja powinna mieć uprawnienie do odpowiedniego określenia terminów na wykonanie postanowienia, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy. Termin minimalny powinien zostać wydłużony.
42	art. 53 ust.3	3. Strona w terminie, określonym przez Komisję, nie krótszym niż 14	Termin powinien zostać wydłużony - analogicznie, jak przy zaleceniach pokontrolnych - do nie mniej niż 30

		<p>30 dni od dnia otrzymania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Komisji informację z jego wykonania.</p>	<p>dni. Termin 14 dni na zastosowanie się do ostrzeżeń i wdrożenie środków wymagających usunięcia skutków naruszenia jest zbyt krótki, szczególnie w przypadku dużych podmiotów o złożonych strukturach organizacyjnych i zaawansowanych systemach sztucznej inteligencji. Duże organizacje mogą potrzebować więcej czasu na wdrożenie zmian ze względu na wewnętrzne procesy decyzyjne i hierarchie zatwierdzania. Systemy sztucznej inteligencji są często złożone technicznie, a wymagane modyfikacje mogą obejmować: inżynierię oprogramowania i zmiany kodowania, które muszą zostać przetestowane przed wdrożeniem, oceny cyberbezpieczeństwa w celu zapewnienia, że zmiany nie wprowadzają nowych luk w zabezpieczeniach, kontrole zgodności z przepisami w celu dostosowania do wielu nakładających się ram prawnych. Zalecamy, by Komisja miała uprawnienie do określenia terminu, który będzie właściwy w danym przypadku, ale nie krótszy niż 30 dni, aby umożliwić przeprowadzenie odpowiedniej analizy technicznej, bezpieczeństwa i prawnej przed wdrożeniem wymaganych środków naprawczych.</p>
43	art. 53 ust.4	<p>4. W przypadku, gdy strona nie wykona postanowienia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może:</p> <p>1) nakazać stronie, w drodze postanowienia, zablokowanie lub uniemożliwienie uzyskania dostępu przez użytkowników końcowych do systemu lub też do elementów będących przedmiotem ostrzeżenia i rekomendacji lub wycofanie z rynku lub użytku systemu w całości lub też części lub elementu, którego dotyczy ostrzeżenie;</p> <p>2) nakazać stronie, w drodze postanowienia, spełnienie obowiązku informacyjnego w zakresie będącym przedmiotem postępowania o naruszenie przepisów rozporządzenia wobec użytkowników końcowych, kontrahentów, pracowników lub innych osób stosujących system, lub na które system oddziałuje, oddziaływał lub może oddziaływać;</p> <p>3) poinformować o tym krajowe organy lub podmioty określone w wykazie, o którym mowa w art. 77 ust. 2 rozporządzenia 2024/1689, a także Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Sztucznej</p>	<p>Przepis jest zbyt daleko idący jak na "uzasadnione podejrzenie". De facto powodować może zakaz prowadzenia działalności co może powodować rażące szkody po stronie przedsiębiorcy. Jaka jest relacja przepisu art. 53 ust. 4 do art. 54? Jeśli jest to postanowienie o charakterze tymczasowym to powinno to wynikać z przepisów. Ponadto, postanowienie co do zasady nie powinno mieć charakteru merytorycznego (służy od niego także krótszy termin zaskarżenia). Jeśli postępowanie nie zostało zakończone stwierdzeniem naruszenia a tylko uzasadnionym podejrzeniem nie może powodować to tak daleko idących skutków, które mogą naruszyć istotne interesy przedsiębiorcy; spowodować szkody finansowe, wizerunkowe, jeśli na koniec może się okazać, że do naruszenia nie doszło. Na pewno nie powinno dochodzić do nałożenia kary finansowej - te w AI Act przewidziane są za naruszenie przepisów rozporządzenia a na ty etapie nie jest pewne, że do tego doszło.</p> <p>Projekt ustawy w wersji z lutego 2025 zawiera zmienione przepisy dotyczące wydawania ostrzeżeń przez Komisję. W nowej wersji przepisy są tak skonstruowane, że niezastosowanie się do ostrzeżenia wydanego przez Komisję może mieć dla dostawcy AI daleko idące negatywne konsekwencje, włącznie z nakazem zablokowania lub uniemożliwienie uzyskania dostępu przez użytkowników końcowych do systemu lub nałożeniem kary pieniężnej. Takie rozwiązanie - czyli sankcje za niewykonanie ostrzeżenia - kłóci się z naturą</p>

		<p>Inteligencji, Panel Naukowy oraz właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>4) umieścić informację o niezastosowaniu się przez stronę do rekomendacji będących wynikiem ostrzeżenia na stronie podmiotowej Komisji;</p> <p>5) nałożyć administracyjną karę pieniężną, o której mowa w rozdziale 9.</p>	<p>ostrzeżenia, które w założeniu powinni być instrumentem “miękkim” (nie władczym) i z tego też powodu do wydania ostrzeżenia nie jest konieczne udowodnienie naruszenia (wystarczy uzasadnione podejrzenie), a samo ostrzeżenie ma mieć postać postanowienia (a nie decyzji). Razem tworzy to rozwiązanie, w którym Komisja może nałożyć karę pieniężną bez konieczności udowodnienia naruszenia i bez konieczności wydawania decyzji administracyjnej. Analizowane przepisy powinny zostać zmienione tak, aby “ostrzeżenie” pozostało narzędziem miękkim, czyli nie władczym - niezastosowanie się do ostrzeżenia nie może rodzić negatywnych konsekwencji dla adresata. W przypadku niezastosowania się do ostrzeżenia Komisja powinna mieć możliwość stosowania wszystkich pozostałych, przewidzianych w projektowanej ustawie, narzędzi, w tym możliwość prowadzenia kontroli i wydawania decyzji administracyjnych.</p>
44	art. 54 ust.1	<p>Art. 54. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, na skutek przeprowadzonego w trybie rozdziału 4 postępowania, że podmiot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a-f rozporządzenia 2024/1689, naruszył obowiązki wynikające z tego rozporządzenia, a w sprawie nie zawarto układu, o którym mowa w rozdziale 5, Komisja wydaje decyzję w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 lub ustawy.</p>	<p>Przepis nie precyzuje, kiedy może być wydana decyzja. Tzn. powinna być wydana po zapewnieniu stronie uprawnień procesowych itd., czyli po przeprowadzonym postępowaniu.</p>
45	art. 54 ust.2	<p>2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, zawiera środki nakazujące, w terminie określonym przez Komisję, 14 dni nie krótszym niż 30 dni od jej doręczenia, usunięcie skutków naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2024/1689.</p>	<p>Termin na usunięcie skutków naruszenia jest nierealnie krótki. Jeśli dla zaleceń pokontrolnych termin jest nie krótszy niż 30 dni to tym bardziej dla wykonania zasadniczej decyzji powinien być realnie długi. Komisja powinna mieć uprawnienie do określenia odpowiedniego terminu na wykonanie nakazu.</p>
46	art. 54 ust.3	<p>3. W przypadku zastosowania się w terminie przez stronę do środków, o których mowa w ust. 2, Komisja uwzględnia tę okoliczność podejmując decyzję w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 97 ustawy. Decyzja ta może być wydana łącznie z decyzją, o której mowa w ust. 1.</p>	<p>Jeśli decyzja o karze może być wydana razem z decyzją, o której mowa w ust.1 to organ nie będzie jeszcze wiedział o tym, czy strona zastosowała się do środków wskazanych w decyzji.</p>

47	Art. 55 ust. 2	<p>Należy usunąć z projektu ustawy przepis dający Komisji uprawnienie do nakazania operatorowi systemu zaprzestania stosowania lub wycofanie systemu z rynku lub użytku, w szczególności w części dotyczącej wyborów.</p>	<p>Art. 55 ust. 2 w obecnym kształcie jest najbardziej kontrowersyjnym i potencjalnie najbardziej szkodliwym przepisem projektowanej ustawy. Z tego względu prosimy o priorytetowe potraktowanie naszych uwag w tym zakresie.</p> <p>Przepis przyznający Komisji uprawnienie do nakazania operatorowi systemu zaprzestania korzystania z systemu lub wycofania go z rynku lub użytku publicznego jest zbyt szeroki i niejasny. Brzmienie przepisu jest niejasne, co uniemożliwia jednoznaczne określenie podstawy prawnej działań Komisji w tym zakresie. Brak konkretnych kryteriów umożliwia potencjalnie arbitralne podejmowanie decyzji przez Komisję, co jest sprzeczne z zasadami pewności i przewidywalności prawa. Okres 30 dni przed wyborami jest zdecydowanie zbyt krótki, aby umożliwić skuteczne odwołanie się do sądu, zwłaszcza biorąc pod uwagę możliwość natychmiastowej wykonalności decyzji. Bezpośrednio podważa to prawo do kontroli sądowej, ponieważ strona, której to dotyczy, miałaby ograniczoną możliwość zakwestionowania decyzji przed poniesieniem potencjalnie nieodwracalnych konsekwencji.</p> <p>W efekcie projektowany przepis daje Komisji możliwość wydawania daleko idących w skutkach rozstrzygnięć (włącznie z wyłączeniem możliwości korzystania z systemu AI), egzekwowanych w trybie natychmiastowym, bez realnej możliwości skutecznego odwołania do sądu, a wszystko w oparciu bardzo o nieprecyzyjne i ocenne kryteria. W skrajnie negatywnym scenariuszu analizowane uprawnienie Komisji mogłaby być wykorzystywane politycznie, co szczególnie niebezpieczne w kontekście wyborów, a więc w kontekście, którym wprost posługuje się analizowany przepis.</p> <p>Nie sposób też zrozumieć, czemu akurat sztuczna inteligencja jest technologią, która została przez Projektodawcę "wyróżniona" właśnie w ten sposób, w szczególności w kontekście wyborów. Tego typu regulacji nie ma (i nie powinno być) w obszarze np. mediów, a przecież z oczywistych względów to media, a nie sztuczna inteligencja ma większe znaczenie w przypadku wyborów. Tworząc regulacje prawne dotyczące sztucznej inteligencji należy zachować zdrowy rozsądek, nie należy tej technologii demonizować, pamiętać też trzeba, że sztuczna inteligencja jest narzędziem w ludzkich rękach i powinna być tak traktowana. W żaden sposób nie można uznać, że sztuczna inteligencja ma większe albo mniejsze znaczenie w kontekście np. procesów wyborczych niż inne narzędzia i technologie</p>
----	----------------	---	--

			<p>wykorzystywane przez ludzi i z tego względu nie zasługuje na jakieś specjalne traktowanie w tym zakresie.</p> <p>Nie sposób nie zauważyć, że analizowane uprawnienie Komisji do podejmowania takich środków nie ma podstaw w rozporządzeniu UE ws. sztucznej inteligencji (AI Act) i stanowi ewidentny przykład “gold platingu”, którego w polskiej regulacji miało nie być. Na domiar złego jest to “gold plating” bardzo kontrowersyjny i szkodliwy z perspektywy tworzenia bezpiecznego otoczenia prawnego dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce. Ponadto, już sam fakt, że mówimy o “gold platingu” rodzi pytania o zgodność projektowanego rozwiązania z prawem UE, skoro AI Act jest rozporządzeniem (a nie dyrektywą), co formalnie oznacza, że nie wymaga implementacji, a w prawie krajowym nie powinno być przepisów dotyczących AI, które wykraczają poza czy ponad przepisy AI Act (z wyjątkiem przypadków wyraźnie wskazanych w samym AI Act – ten wyjątek w tym przypadku nie zachodzi).</p> <p>W związku z powyższym analizowany przepis ten powinien zostać całkowicie usunięty z projektu ustawy, a uprawnienia Komisji powinny być ściśle ograniczone do zakresu określonego w art. 79 rozporządzenia 2024/1689 (AI Act).</p>
48	art. 55 ust.4	4. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że system stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może wszcząć lub też prowadzić postępowanie w trybie przyspieszonym.	Gdzie opisany jest tryb przyspieszony?
49	art. 57	<p>Art. 57. 1. Od postanowienia Komisji w sprawie, o której mowa w art. 53 przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>2. Od decyzji Komisji, o której mowa w art. 55 ust. 3 i 4 (?) przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.</p> <p>3. Do postępowania w sprawach odwołań, o którym mowa w ust.4 2 (?) i zażaleń z ust.1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.) z zakresu postępowania w sprawach</p>	<p>ust. 1 Orzeczenie z art. 53 powinno mieć formę decyzji, od której służy odwołanie - gdyż ma charakter merytoryczny, który wpływa na prawa strony i może wywoływać poważne skutki. Tydzień na wniesienie środka zaskarżenia w takiej sprawie jest niewystraszający. ust.2 czy nie powinna być to mowa decyzji z art. 54 ust. 1 i 3? ust.3 - w ust. 3 odwołanie jest do ust.1 który mówi o zażaleniu a nie odwołaniu. Przy czym postulowane jest, aby oba te rozstrzygnięcia miały formę decyzji od których służy odwołanie.</p>

		naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy.	
50	art. 57 ust.4 w zw. z art. 107	Brzmienie art. 57 ust. 4 powinno być ujednoczone z brzmieniem propozycji zmiany art. 479 ^{88f} KPC.	
51	art. 61	<p>Układ w sprawie warunków nadzwyczajnego złagodzenia sankcji ust.4 Układ może być zawarty, jeżeli podmiot będący stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1:</p> <p>1) w zakresie naruszenia objętego danym postępowaniem zaprzestał naruszania prawa albo usunął stan niezgodności z prawem, w tym przez spełnienie obowiązku niewykonanego w terminie albo zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, oraz</p> <p>2) ujawnił Komisji wszelkie istotne okoliczności dotyczące naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym współdziałające w naruszeniu osoby lub inne podmioty, oraz przedstawił dowody na poparcie tych okoliczności.</p> <p>5. Strona postępowania może zobowiązać się w układzie do:</p> <p>1) zaprzestania naruszenia lub usunięcia w określonym terminie dających się usunąć skutków naruszenia objętego danym postępowaniem;</p> <p>2) naprawienia w określonym terminie, w całości albo części, szkód wyrządzonych w wyniku naruszenia objętego danym postępowaniem, w tym także w przypadkach, gdy szkoda ujawni się w przyszłości, ale nie później niż przed upływem terminu przedawnienia ustalanego na podstawie odrębnych przepisów.</p>	W ust. 4 pkt 1) propozycja analogiczna do art. 28 ust. 1 uokk - rozszerzenie możliwości zawarcia układu na podmiot, który wprawdzie nie zaprzestał, ale zobowiązuje się o zaprzestania naruszeń i do usunięcia skutków naruszenia. Ust. 5 pkt 2) co do szkód, które mogą powstać w przyszłości - stan niepewności nie może istnieć w nieskończoność, dlatego trzeba ustalić graniczną datę odpowiedzialności.
52	art. 61 ust.6	6. W ramach zawieranego układu Komisja może obniżyć wysokość kary pieniężnej nie mniej niż o 20% i nie więcej niż o 90% , a w przypadku,	Jeśli regulacja bazuje na regulacji zawartej w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, gdzie poziom obniżenia kary wynosi do 90% dla zachowania spójności

		o którym mowa w art. 76 – nie mniej niż o 30% i nie więcej niż o 90%, w stosunku do kary pieniężnej, która zostałaby nałożona bez zawarcia układu, lub złagodzić dolegliwość innej sankcji.	także w tej ustawie winno być to 90 % a nie 70 % jak w projekcie.
art. 61 ust.7		W przypadku gdy przepis prawa przewiduje za dane naruszenie możliwość jednoczesnego nałożenia kary pieniężnej i nałożenia zakazu, nakazu albo zastosowania innej sankcji, złagodzenie sankcji może polegać na odstąpieniu od nałożenia zakazu, nakazu albo zastosowania innej sankcji i nałożeniu wyłącznie kary pieniężnej, w wysokości obniżonej zgodnie z ust. 6, albo bez obniżenia jej wysokości.	Jakie przepisy przewidują możliwość nałożenia różnych sankcji? Niniejszej ustawy?
art. 62 ust.1		Art. 62. 1. W postanowieniu, o którym mowa w art. 61 ust. 1, Komisja wyznacza termin na zawarcie układu nie dłuższy niż 3 miesiące od złożenia przez Stronę oświadczenia o woli zawarcia układu . W uzasadnionych przypadkach Komisja może, w drodze postanowienia, przedłużyć termin na zawarcie układu o dodatkowy okres, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.	Jeśli regulacja bazuje na regulacji zawartej w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym, gdzie pierwotny termin wynosi 3 miesiące dla zachowania spójności także w tej ustawie winno być to 3 a nie 1 miesiąc. Termin ten powinien uwzględniać realia działalności przedsiębiorców, a zwłaszcza okoliczność, że tego typu czynności z reguły wymagają zgody współników w formie uchwały, na co także potrzebny jest czas. Termin na zawarcie układu powinien być liczony od złożenia oświadczenia o woli jego zawarcia - powinno to zostać doprecyzowane.
art. 66 ust.1		. 1. W przypadku, gdy w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 62 ust. 1, z uwzględnieniem art. 64 ust. 3, nie dojdzie do zawarcia układu, Komisja wydaje postanowienie o zakończeniu czynności zmierzających do zawarcia układu.	Błędne odwołanie do art. 6 ust.1 zamiast 62 ust.1
art. 70 ust.1		Art. 70. 1. Strona postępowania, która zawarła układ, jest obowiązana do informowania Komisji, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące, jednak nie dłużej niż do czasu ich całkowitej realizacji , o wywiązywaniu się ze zobowiązań podjętych w ramach układu,	
art. 74 ust.2		2. W przypadku, gdy w wyniku wznowienia postępowania, o którym mowa w art. 61 ust. 1, jest wydawana decyzja, a przepis prawa przewiduje za dane naruszenie	Jakie przepisy przewidują możliwość nałożenia różnych sankcji, w tym cofnięcie zezwolenia? O jakie zezwolenie chodzi?

		możliwość jednoczesnego nałożenia kary pieniężnej i cofnięcia zezwolenia, nałożenia zakazu albo zastosowania innej sankcji, Komisja może zastosować każdą z sankcji przewidzianych przepisami prawa albo obydwie sankcje łącznie. W stosunku do kary pieniężnej stosuje się przepis ust. 1.	
art. 77 ust.1	Art. 77 ust. 1. Komisja publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Biura Komisji treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy po usunięciu danych zawierających tajemnice prawnie chronione, w tym tajemnice przedsiębiorstwa , Publikacja opatrzona jest informacją, czy decyzja jest prawomocna.	Jeśli decyzja zawiera informacje chronione powinny być one usunięte przed publikacją.	
Art. 77 ust. 3	3. Wykaz zawiera co najmniej: 1) nazwę-określenie systemu oraz operatora, którego dotyczy decyzja pozwalające na jego identyfikację;	Nie każdy system posiada konkretną nazwę, kluczowe jest żaby określić system.	
art. 78	Art. 78. 1. Dostawca systemu sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka ma obowiązek zgłoszenia Komisji poważnego incydentu zaistniałego w związku z wykorzystaniem systemów sztucznej inteligencji niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin od momentu jego wykrycia.	Terminy, w jakich należy dokonać zgłoszeń poważnych incydentów określone są w art. 73 ust.2-4 Rozporządzenia 2024/1689 stąd zbędne jest ich regulowanie w ustawie.	
art. 97	Art. 97. 1. Komisja może nałożyć nakład na operatora podmiot obowiązanego do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/1689, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w przypadkach, wysokości określonych w art. 99 ust 3 * i na warunkach określonych w art. 99 ust.7 w rozdziale XII rozporządzenia 2024/1689.	To przepis quasi karny musi z niego jasno wynikać zakres podmiotowy i przedmiotowy stosowania. "Operator" jest zdefiniowany i użyty w art. 99 ust1 Rozporządzenia. Użycie formy "nakłada" jest sprzeczne z brzmieniem ust. 7 art. 99 AI Act, który przewiduje możliwość nienałożenia kary: "Przy podejmowaniu decyzji o nałożeniu kary/When deciding whether to impose an administrative fine. Analogiczne jak np. w art. 106 uokk - organ "może nałożyć" karę a ze sformułowanie "nakłada" oznacza, że musi nałożyć - co jest sprzeczne z AI Act. * Ponadto, dopóki nie wejdą w życie pozostałe przepisy - dotyczące m.in. systemów wysokiego ryzyka, przepis powinien ograniczać się wyłącznie do naruszeń art. 5, czyli ust. 3 art.99.	

art.98	Art. 71. 1. W związku z toczącym się postępowaniem, podmiot, o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy, jest obowiązany do dostarczenia Komisji w terminie 14 ³⁰ dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.	Wydłużenie terminu - analogicznie jak w uodo.
Art. 99	Wpływy z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję powinny stanowić przychód budżetu państwa.	<p>Obecny przepis umożliwia finansowanie Urzędu Komisji z wpływów z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję, co może stanowić zachętę do nakładania wysokich i licznych kar w celu poprawy sytuacji finansowej Komisji. Jest to rozwiązanie wręcz szkodliwe dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce, gdyż systemowo zachęca organ do nakładania możliwie wysokich i możliwie licznych kar pieniężnych na dostawców systemów sztucznej inteligencji.</p> <p>Rozwiązanie, w którym kary mają stanowić przychód karzącego, wyraźnie odstaje od europejskich i polskich standardów dla organów nadzoru. Jedynie tytułem przykładu w polskich warunkach kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie stanowią przychodu tych organów, zgodnie z właściwymi przepisami wpływy z kar nakładanych przez te organy trafiają albo do budżetu państwa albo do specjalnie powołanych funduszy celowych, mających osobowość prawną i znajdujących się poza kontrolą organów nakładających kary.</p> <p>Wpływy z kar pieniężnych nakładanych przez Komisję muszą trafiać do budżetu państwa, tak jak było to zapisane w pierwszej wersji projektowanej ustawy.</p>
art. 104	Art. 104. Do należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych nakładanych przez Komisję w związku z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2024/1689 oraz ustawy stosuje się odpowiednie przepisy ^{przepisy} działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Komisji. ^{przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji}	Ordynacja podatkowa nie jest aktem stosowanym do kwestii kar administracyjnych. Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wskazuje wprost, że ją się stosuje do egzekucji kar a ordynację tylko do podatków (art. 2 par. 1 pkt 1 i 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji). Analogicznie jak np. w uokk. Wprowadzanie różnych procedur utrudnia obrót, nie sprzyja jasności i jednolitości prawa.
art. 105	Art. 105. 1. Kto udaremnia lub utrudnia kontrolującemu prowadzenie kontroli, o której	Sankcje karne, w tym kary inne niż kara grzywny wydają się zbyt rygorystyczne i nieproporcjonalne dla rodzaju naruszeń. Sankcji innych niż grzywna nie przewiduje.

		<p>mowa w rozdziale 3 ustawy, lub przeprowadzenie czynności podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Tej samej karze podlega przedsiębiorca bądź też uprawniony przedstawiciel strony, w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, nie dostarcza danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, pomimo ich posiadania lub dostarcza dane, które uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru administracyjnej kary pieniężnej.</p>	<p>m.in. ani uokk ani uodo. Rekomendowane pozostawienie jedynie grzywny.</p>
	art. 106	<p>Art. 106. Kto utrudnia lub udaremnia przeprowadzenie czynności w postępowaniu w przypadku stwierdzenia naruszenia, o którym mowa w art. 55 ustawy, jak również przedsiębiorca lub inna osoba uprawniona w ramach wykonywania obowiązków służbowych przez stronę nie podejmuje działań koniecznych do jego usunięcia podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p>	<p>Sankcje karne, w tym kary inne niż kara grzywny wydają się zbyt rygorystyczne i nieproporcjonalne dla rodzaju naruszeń. Sankcji innych niż grzywna nie przewiduje. m.in. ani uokk ani uodo. Rekomendowane pozostawienie jedynie grzywny.</p>
	art. 107 - art. 479[88h] (2) Kodeksu Postępowania Cywilnego	<p>§ 2. Przepisy art. 479^{88b}, 479^{88d} § 1 i art. 479^{88f} stosuje się odpowiednio do zażeń na postanowienia Prezesa Urzędu. Przewodniczącego Komisji”</p>	<p>Projekt ustawy nie przewiduje nigdzie zażeń od postanowień Przewodniczącego Komisji, jeśli o niego chodzi jako “Prezesa Urzędu”.</p>
	art. 120	<p>Art. 120. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 115 i art. 116, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.</p>	<p>Art. 120 powinien zawierać enumeratywne wskazanie terminów wejścia w życie poszczególnych przepisów ustawy zgodnie z terminami wejścia w życie odpowiednich przepisów rozporządzenia. np. Rozdział 6 nie powinien obowiązywać przed 02.08.2026 r. Ponieważ zasadniczym celem ustawy jest uregulowanie kwestii wskazanych w Rozporządzeniu 2024/1689 przepisy ustawy, w tym przepisy intertemporalne, muszą być zgodne z jego treścią. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, aby niektóre przepisy nie zaczęły obowiązywać wcześniej niż wynika to z treści Rozporządzenia i nie wykraczały poza zakres w nim określony. Taka sytuacja byłaby niepożądana i</p>

			wprowadziła stan niepewności co do treści obowiązującego prawa. Rozporządzenie ma zapewnić jednolite stosowanie przepisów w całej UE, także co do czasu obowiązywania regulacji.
--	--	--	--